

derne bliver drænet for millionbeløb, hvorefter de ikke har en chance for at fortsætte.

I velfærdsdiskussionen, som foregår sideløbende med finanslovdiskussionen, tager CD stadig udgangspunkt i, at vi kan altså godt klare det. Alt grædekoneriet om, at det er godt nok, men det har vi ikke råd til, osv., tror vi ikke på. Vi tror, at vi i her Danmark godt kan have en sådan økonomi og en sådan økonomisk udvikling, at vi har råd til velfærden. Vi er selvfølgelig enige i, at der skal være ret og rimelighed i velfærden. Vi er enige i, at der bør strammes op i rådighedsreglerne på arbejdsmarkedet, så man kan være sikker på, at folk tager det arbejde, der er at få i nærheden af dem, i stedet for at gå arbejdsløse. Vi er enige i, at det er godt at aktivere mennesker, og vi er enige i, at det er godt at kræve en indsats af mennesker. Der er intet så umuligt her i verden som at have en position i et samfund, hvor man får en check i hånden og ellers får at vide, at man kan sætte sig hen i et hjørne og gerne må sætte sig på sine hænder, for man skal helst ikke foretage sig noget som helst. Der skal være ret og rimelighed i tingene af to grunde: dels af hensyn til de mennesker og dels for at sikre, at de mennesker, der via en relativt høj skat skal betale til velfærdsstaten, fortsat vil betale.

Vi siger afgjort nej til at ødelægge dagpenge-systemet. Vi mener ikke, at de udspil, der er kommet fra bl.a. Venstre og De Konservative, er rimelige, og vi mener ikke, man skal fjerne efterlønnen. Det er vi modstandere af, for der er ingen idé i at fjerne den mulighed for nogle mennesker, der er blevet presset ind i en situation, hvor de ikke længere kan være aktive på arbejdsmarkedet. I stedet skulle vi lokke med en seniorpolitik og måske i fællesskab forsøge at ændre erhvervslivets holdninger på området, så man også tager mennesker på 50 år, 55 år og 60 år så seriøst, at man vil give dem udviklingsmuligheder, kurser og efteruddannelse og sørge for, at de opfattes som både aktive og velkomne aktører på arbejdsmarkedet. Det, der er gået galt, er jo, at der i så mange år er blevet udsendt signaler fra erhvervslivet om, at når man var over 45-50 år, kunne man alligevel ikke bruges til noget, og så tror da pokker, at folk lokkes til at gå på efterløn. Derfor er det nødvendigt at udsende et andet signal, og derfor er vi godt tilfredse med, at denne finanslov ikke indeholder nogen angreb på den del af arbejdsmarkedet, og at der heller ikke lægges op til at fjerne nogle af de muligheder, der findes.

Vi er også nødt til at tage hul på spørgsmålet om det internationale samfunds betydning for vores arbejdsmarked, og CD's bud har været klart nok, selv om vi desværre ikke ser særlig meget til det i finansloven. Vi mener stadig, at man også i den offentlige styring er nødt til at lægge op til, at servicesektoren skal styrkes, og derfor regner vi med, at dette bliver den sidste finanslov, hvori der ikke på en eller anden måde indgår tanker om beskæftigelsesfradrag eller i hvert fald en indarbejdelse af muligheder for, at en lang række af de servicejob, der i dag ikke kan besættes, fordi de simpelt hen ikke kan bære en normal løn, rent faktisk bliver besat i et samspil mellem den offentlige og den private sektor.

Der er to grunde til, at vi har den opfattelse: for det første fordi det er nødvendigt, hvis regeringens planer om fortsat nedgang i ledigheden skal blive til virkelighed. Vi er simpelt hen nødt til at kigge på den del af arbejdsmarkedet og skabe tilbud til den gruppe mennesker her i Danmark, som vi ikke via en masse uddannelser kan få til at tage de job, vi taler om her. For det andet er det nødvendigt, hvis vi skal fastholde høj beskæftigelse i forbindelse med udvidelsen af EU mod øst. Der bliver hård konkurrence på en række produktionsområder, og hvis det ikke skal ende med en højere arbejdsløshed, er vi nødt til at få servicesektoren på banen.

I CD mener vi, det er væsentligt, at der er tryk i det danske samfund, og det forudsætter selvfølgelig også et velfungerende retssystem. Vi er tilfredse med den styrkelse af politiet, kriminalforsorgen og domstolene, som ligger i finansloven, og vi tror, regeringen lever op til den folkelige retsfølelse på den måde. Der er intet så krænkende for retsbevidstheden, som hvis politiet har intensiveret efterforskningen i en sag og har fanget de folk, der faktisk har begået noget kriminelt, men samtidig må sige til dem: Vi kan for øvrigt ikke komme igennem med sagen ved domstolene, og hvis I alligevel får en straf, kommer I for øvrigt heller ikke i fængsel. Det er aldeles uacceptabelt, lige så uacceptabelt som når f.eks. stærke fanger i fængslerne jagter rundt med alle andre inklusive personalet og dermed skaber nogle forhold, der simpelt hen ikke er et retssamfund værdigt.

Vi er glade for, at der med finansloven for 1998 tages hul på at lave flerårige forlig for kriminalforsorgen, for hos os er det altså ikke et fyord at tale om lov og orden. CD går rent fak-